

[Helge Sander]

foretage en ændring i loven om adgang til præsteembeder i folkekirken.

Da vi ikke er i besiddelse af det nødvendige aktuelle materiale, der kan danne grundlag for en større revision af loven, har ministeren meget fornuftigt koncentreret indsatsen om akademikerparagraffen. Den er der jo også enstemmig tilslutning til at få fjernet, når vi læser høringssvarene igennem fra de kirkelige instanser.

Fra venstres side kan vi melde os i det kor, der tilslutter sig denne indstilling.

Da den teologiske særuddannelse havde opfyldt sin mission i 1981, blev den helt naturligt afskaffet, og i dag er det lige så naturligt, at vi begrænser adgangen til præsteembederne. De seneste år har flere og flere ikke-teologer søgt de ledige præstestillinger. Og vi oplever nu, at der er omkring 15 ansøgere, hver gang en ny stilling skal besættes. Heraf er en stor del ikke-teologer, der kommer omtrent lige fra eksamensbordet for at konkurrere med de omkring 110 ledige teologer, som naturligvis søger efter en menighed.

Men i venstre ser vi gerne, at mennesker med livserfaring og engagement stadig skal have mulighed for at blive præst i folkekirken. Derfor noterer vi også med tilfredshed ministerens bemærkninger i den skriftlige fremsættelse om et snarligt udvalgsarbejde, hvor en række usikre forhold vedrørende præstestillinger, kandidattal og adgangen til præstestillinger i øvrigt kan blive grundigt belyst og nyvurderet med vægt på kvalitetskrav og modenhed.

I den forbindelse vil vi fra venstres side gerne fastslå, at vi fortsat tillægger mulighederne i kåringsparagraffen, som I. C. Christensen jo i sin tid var fadder til, meget stor vægt. Med denne bestemmelse kan vi tilgode specielle lokale ønsker, og den vil også rumme mulighed for at skabe fornyelse i vor folkekirke.

Den mindre, men meget afgørende lovændring, vi har på dagsordenen i dag, bør ikke give anledning til større problemer under udvalgsarbejdet. Så fra venstres side håber vi på, at vi snart kan vende tilbage til anden og tredje behandling.

Inger Harms (SF):

Jeg skal undlade at citere SFs tidligere ordfører på området, hr. Morten Lange, for,

hvorfor der bl.a. var brug for § 2 i lov nr. 218 om adgang til præsteembeder i folkekirken. Men i ministerens bemærkninger til forslaget om fjernelse af § 2, stk. 1, nr. 3, står der, at baggrunden var en forventning om, at en bredere rekruttering til præstestillinger ville kunne skabe fornyelse og nye perspektiver i folkekirken, og den formulering kan jeg da kun tilslutte mig.

Men nu viser det sig, at den pågældende paragraf i stigende grad benyttes af unge akademikere med ingen eller kun kort erhvervs erfaring, og så kan jeg godt se, at paragraffen ikke er meget bevendt, især ikke for dem, der gerne ser, at der gives andre mennesker med andre livs- og erhvervs erfaringer mulighed for at komme til, netop med det formål at bibringe den danske folkekirkes menighed noget nyt.

Jeg miskender naturligvis ikke den teologiske viden, teologiske kandidater sidder inde med, og det er da også SFs opfattelse, at uddannelseskravet til præster som den altovervejende hovedregel bør være teologisk embedseksamen. Men når et menneske er i nød og gerne vil tale med en præst, er det mange gange nemmere, når man fornemmer, at vedkommende er i stand til at tage udgangspunkt i samfundsproblemer. En prædiken bliver bestemt heller ikke dårligere af, at præsten er i stand til at overføre dagens tekst på relevante nutidige problemer eller hændelser i dagens samfund.

Da nu ministeren i sine bemærkninger anfører, at der skal nedsættes et nyt udvalg til revision af loven af 1962, vil jeg gerne sige, at vi lægger stor vægt på, at man til stadighed husker på, at et menneske, der har opnået en vis alder med eller uden nogen bestemt uddannelse, alligevel ikke har kunnet undgå at opnå en bestemt livserfaring, der vil kunne være et kærkomment tilskud til folkekirken.

Hermed vil jeg også gerne sige, at SF lægger meget stor vægt på den såkaldte kåringsparagraf, der giver en menighed mulighed for at ansætte en person uden den almindelige præsteuddannelse. Dette er meget værdifuldt, og det ønsker vi at hæge om, men da nu det nye udvalg skal nedsættes, kan jeg sige, at vi på det bestemtteste er imod, at der skal sidde en overmyndighed og prøve denne persons kundskaber. Derimod vil vi gerne, at det fastholdes, at en sådan person ikke kan